

60de Møde.

Onsdag den 22. Marts Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Forelæggelse ved 1ste Medlem for 6te Kredss m. fl. af Forslag til Lov om en Værneskat.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Hey): Jeg skal have den Ære paa Medforslagsstilleres og egne Vegne at forelægge Forslag til Lov om en Værneskat til Staten. Spørgsmaalet om Værneskat er et meget gammelt Spørgsmaal, ikke alene saaledes at forstaa, at der ofte herhjemme har været Tale om at indføre en Værneskat, men saaledes, at selve Spørgsmaalets Løsning er sket for lange, lange Tider siden. Allerede i den romerske Oldtid kendte man en Værneskat, og man har op gennem Aarhundrederne kendt den i forskellige Lande. Hvis jeg havde tilstrækkelig Ærgerrighed og tilstrækkeligt Mod til at lægge Beslag paa de ærede Medlemmers Tid, kunde her holdes et smukt historisk Foredrag om Værneskattens Udvikling i disse mange Aar, men jeg skal skaane det høje Ting derfor og kun sige, at den altsaa har været kendt, og at man kender den i forskellige Lande op til det 16de Aarhundrede. Derefter bliver den nogen Tid borte, men i Slutningen af det 18de Aarhundrede og ved selve Aarhundredskiftet 1800 træffer man den atter i Frankrig, et Land, som har beholdt den saa godt som hele Tiden siden, idet man der lod enhver, der ikke kom til at aftjene sin Værnepligt, eller som ikke stillede en Mand for sig, betale en Afgift af 300 Fr., det vil altsaa i Virkeligheden sige, hvis man tænker paa Nutidens Forhold, en meget moderat Afgift. Nu findes Værneskatten i Østerrig-Ungarn, Frankrig, Svejts, Portugal, Bulgarien og Serbien. Dette, at man har kendt en Værneskat for saa mange Aar siden, at man har holdt fast ved den forskellige Steder gennem mange Aarhundreder, at den endnu eksisterer i mange Lande, og at Spørgsmaalet ogsaa herhjemme jævnlig har været drøftet, turde i

og for sig være Bevis for det retfærdige i selve Tanken. Naar man ikke i flere Lande endnu er kommet ind paa den, kan det jo hænge sammen med Vanskeligheder ved Gennemførelsen, og det kan være begrundet i ganske særlige Forhold. Men det, der har ledet mine Medforslagsstillere og mig til nu at fremkomme med Forslaget, er dette, at vi mener, at det er en retfærdig Skat. Det er ret og billigt, at man lader den, der ikke faar Lejlighed til at opfylde den almindelige Værnepligt, betale derfor paa en anden Maade, betale efter Formue og Lejlighed. Om en Kopskat bliver der jo ikke Tale. Der bliver kun Tale om en Skat, der staar i Forhold til vedkommendes Indtægter. Man paalægger ham en vis Pligt til at betale, fordi hans Erhvervsmuligheder har undgaaet den Fare, som langvarige, hyppigt gentagne Indkaldelser kan forvolde.

Herhjemme har, som sagt, Tanken om Værneskat ofte været fremme, og den blev ganske særlig drøftet i den parlamentariske Skattekommission, som afgav Betænkning den 15. September 1900. Man kom ikke til at stille noget Forslag derom, men man var dog saa langt inde paa Tanken, at der paa selve Kommissionens Foranstaltning blev udarbejdet et Forslag, og den nuværende Folketingsmand for Ringkøbing-Kredsen (J. C. Christensen) udarbejdede ogsaa et Forslag om Værneskat. For heller ikke her at trætte ærede Medlemmer skal jeg henvise til, at disse Forslag altsaa findes optaget i Betænkningen af September 1900, og i øvrigt findes de gentaget i Forsvarskommissionens Betænkning, idet man ogsaa indenfor denne Kommission beskæftigede sig med Spørgsmaalet. Naar man ikke den Gang fremsatte Tanken i praktisk Form som et Forslag til Behandling og Vedtagelse, var det under Henvisning til, at man den Gang endnu ikke havde faaet en Indkomst- og Formueskat, og under Henvisning til, at man mente det rettest, at Forsvarssagen først fandt sin Løsning. Nu er begge disse Spørgsmaal bragte ud af Verden. Det maa siges, at vi har faaet en Formue- og Indkomstskat om ikke i tilstrækkelig, saa dog i en saadan Mængde, at den maa tilfredsstille dem, der sagde: Vi maa vente med Værneskattens Indførelse, til vi har faaet en Indkomstskat og Forsvarssagen er ordnet. For saa vidt er alt dette i Orden. Endelig kan det ikke, synes jeg, nægtes, at de Forhold, under hvilke vi nu lever, og som har nødvendiggjort, at vi har maattet besvære mange Medborgere med gentagne